

's Gravenhage 29 Maart 1933.

GEHEIM.

*Alimin Prawiradirdja
Sardjono
Rangkasbetoeng
Moese*

Ter aanvulling van de dezerzijds aan den Minister van Koloniën gerichte brieven d.d. 24 Februari j.l. No.903 en d.d. 2 Maart j.l. No.1097 betreffende Alimin Prawiradirdja, candidaat voor de C.P.H. bij de a.s. verkiezingen, naar aanleiding waarvan door Uwe Excellentie bij beschikking van 10 Maart j.l. No.1242 Geheim, de beslissing is genomen, dat Alimin als ongewenscht vreemdeling niet in Nederland kan worden toegelaten, heb ik de eer Uwer Excellentie hierbij aan te bieden een afschrift van per vliegpost van het Hoofdparket (Algemeene Recherchedienst) te Batavia ontvangen overzichten van hetgeen omtrent Alimin en Sardjono bekend is.

De aandacht werd mij daarbij er op gevestigd, dat in dezerzijdsch schrijven van 24 Februari j.l. No.903 een onjuistheid voorkomt. Alimin is n.l. niet geboren te Rangkasbetoeng op 25 Mei 1898, maar te Soerakarta in het jaar 1892. Te Rangkasbetoeng is op genoemden datum een zekere Aliman geboren, die eenige jaren (1923-'24) in Nederland heeft gewoond en zich thans te Cheribon bevindt.

Ik heb spoedshalve de Procureurs-Generaal, fgd. Directeuren van Politie, benevens den Administrateur voor de Grensbewaking terzake ingelicht.

Tevens wordt door het Hoofdparket te Batavia de opmerking gemaakt, dat mijn mededeeling, dat Alimin een der oprichters is van de P.A.R.I., waarschijnlijk minder juist is. Wel was aanvankelijk gemeend, dat Alimin, met Soebakat en Tan

Tan Malaka het initiatief tot de oprichting van deze organisatie hadden genomen, welk vermoeden gebaseerd was op grond van het vinden van een brief over de P.A.R.I. welke naar oordeel van den deskundige politie-beambte geschreven zou zijn door Alimin. Later is echter komen vast te staan, dat deze brief geschreven was door Djamaloedin Tamin, wiens handschrift veel gelijkenis vertoont met dat van Alimin. Omtrent eenig contact van Alimin met de P.A.R.I. is verder nooit iets gebleken, zoodat mag worden verondersteld, dat Alimin niets met deze organisatie heeft uit te staan.

Ik teeken hierbij nog aan, dat bij informatie aan het Hoofdstembureau alhier is gebleken, dat bij de candidaatstelling voor de a.s. Tweede-Kamer verkiezingen door de Communistische Partij Holland bij het indienen van haar kandidatenlijst o.a. een telegram afkomstig uit Parijs is overgelegd, welk telegram de vereischte bereidverklaring van Alimin bevat, wat m.i. nog in het geheel geen bewijs oplevert, dat Alimin dit telegram ook werkelijk zelf heeft afgezonden en dat hij zich op dat tijdstip ook te Parijs bevond.

Van den Administrateur der Grensbewaking ontvang ik bericht, dat Roestam Effendi (No.6 op de kandidatenlijst C.P.H.) op 16 Maart j.l. uit Duitschland in Nederland is teruggekeerd. Hij trad reeds eenige malen als spreker op vergaderingen van de C.P.H. op.

De thans als No.8 op de kandidatenlijst van de C.P.H. opgenomen inheemsche communist Moego (die zijn naam ook wel schrijft als: Musso) lid van het Executief Comité

Comité van Comintern (E.K.K.I.) zou zich volgens de ingediende kandidatenlijst te Berlijn bevinden. Aangezien het niet onmogelijk is, dat ook deze persoon in Nederland komt, om als spreker en propagandist op te treden op verkiezingsvergaderingen der C.P.H., dan wel later te eeniger tijd naar Nederland zou wenschen te komen, geef ik Uwer Excellentie in overweging ook dezen persoon, die juist onder dezelfde omstandigheden als Alimin en ongeveer tegelijkertijd (eind 1925) uit Nederlandsch-Indië de wijk heeft genomen en voor zoover bekend, zich niet in den vreemde bij een Nederlandschen consulairen vertegenwoordiger heeft gemeld, als ongewenscht vreemdeling den toegang tot Nederland te ontzeggen.

Ten slotte moge ik in beraad geven of het niet wenschelijk zou zijn den Minister van Buitenlandsche Zaken te verzoeken H.Ms. Gezanten, Zaakgelastigden en Consulaire Ambtenaren (althans die in Europa en Azië) aan te schrijven dat de in Nederlandsch Indië geboren communisten:
Ibrahim gelar Datoek Tan Malaka, geboren 14 October 1894 te Soeliki (Sumatra), Alimin Prawiradirdja, geboren te Soerakarta in 1892 en Moeso (zich ook schrijvend Musso), geboortedatum onbekend, hun Nederlandsch onderdaanschap hebben verloren en hun als ongewenschte vreemdelingen den toegang tot Nederland is ontzegd.

Chef C.I.

Verzonden aan:

Z.E.den Minister van Justitie.

In afschrift aan:

Z.E.den Minister van Koloniën.

PARKET VAN DEN PROCUREUR-GENERAAL
ALGEMEENE RECHERCHEDIENST.

Bijlage: 1 (een).

GEHEIM

Onderwerp:

Rapport inzake SARDJONO.

Sardjono is in 1897 te Soemenep (Madoera) geboren.*

Evenals andere communistische voormannen is hij aanvankelijk verbonden geweest aan de Sarekat Islam (S.I.) en was omstreeks 1922 voorzitter van de plaatselijke afdeling dezer organisatie te Soekaboemi, terwijl hij tevens onderwijzer was aan de S.I. school daar ter plaatse. Aangezien echter bleek, dat hij onder de leerlingen dier school ongewenschte denkbeelden verspreidde, werd hem in 1923 bij besluit van den toenmaligen Resident der Preanger Regentschappen in het belang van de openbare orde het geven van bijzonder onderwijs voor den duur van 1 jaar verboden.

Van de Partai Kommunist Indonesia (P.K.I.) werd hij in 1924 te Batavia tot voorzitter gekozen en verhuisde 2 jaar later, toen de zetel van het hoofdbestuur naar Bandoeng werd verplaatst eveneens derwaarts. In 1925 maakte Sardjono een reis naar Bangkok om een daar ter plaatse op instigatie van Moskou belegde conferentie met Sovjet afgevaardigden bij te wonen.

Aangezien hij tot de daadwerkelijke leiders en propagan-
disten der P.K.I. behoorde, werd hij na de communistische on-
lusten h.t.l. in 1926 gearresteerd en werd hem bij besluit van
den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië, van 10 December
1926, no.4X, in het belang der openbare rust en orde de hoofd-
plaats der tijdelijke onderafdeeling Boven-Digoel, residentie

residentie Ambon, Gouvernement der Molukken tot verblijfplaats aangewezen. Met wijziging van dit besluit, werd bij Gouvernements besluit van 12 Juni 1931 no.49, aan Sardjono de plaats Tanah Tinggi in de tijdelijke onderafdeeling Boven Digoel aangewezen (z.g. kamp der onverzoenlijken).

Een afschrift van het verhoor op vraagpunten, dat aan Sardjono is afgenomen alvorens omtrent zijne interneering eene beslissing werd genomen, is deze vergezellende.

Batavia, den 15den Maart 1933.

De Commissaris van Politie,

(w.g.) M.W.van 't Hof.

V r a a g p u n t e n

Op heden, den 25 November 1926 verscheen voor mij Resident van Midden Priangan, de persoon van Sardjono, die op de onder- volgende, hem gestelde vragen heeft geantwoord als daarnevens is bekend gesteld.

1. Welke zijn Uw naam en even-
tueele voornamen? Sardjono.
2. Hoe oud zijt gij? pl.m. dertig jaren.
3. Waar zijt gij geboren? Soemenep.
4. Waarwoonet gij laatstelijk,
welke opleiding hebt gij genoten
en welke is Uw vroegere levens-
loop geweest? Sinds 1 October 1926 te Bandoeng. Ik ben leerling van een Inl.school der eerste klasse te Soekaboemi, daarna ben ik schrijver geworden bij de machi- nefabriek te Soekaboemi en later klerk bij de gemeen- tewerken aldaar. In Decem- ber 1924 ben ik gegaan naar Batavia als voorzitter van het Hoofdbestuur der P.K.I. Het Hoofdbestuur werd ver- plaatst op 1 Mei 1926, ik zelf ben in October naar Bandoeng gekomen.
5. Is het U bekend, dat de P.K.I.
als aangesloten bij de Derde
Internationale, zich als voor-
naamste doel stelt het omver-
werpen met alle wettige en on-
wettige middelen- zoo noodig
gewapenderhand - van het geves-
tigd wettig gezag? Dit is mij niet bekend
en staat ook niet in ons
program.
6. Is het U bekend, dat in overeen-
stemming met de voorschriften
dier Internationale betreffende
het stichten van onwettige orga-
nisaties, vanwege de P.K.I. zijn
opgericht organisaties-hetzij
onder benaming van D.O. (Dooden
organisatie, Dubbel Organisatie,
Dictatorische organisatie) of
O.P. (Omwentelings Partij) hetzij
onder eenige andere benaming? Ook dit is mij niet bekend.
7. Erkent gij in de oprichting van zulk Neen.
een organisatie de hand te hebben ge-
had dan wel de actie van zoodanige or-
ganisatie te hebben bevorderd?

8. Erkent gij, dat het oogmerk dier organisaties is om de slechte elementen der bevolking te verzamelen teneinde hen te bewegen tot het plegen van allerlei misdaden, als diefstal, sabotage, moord op ambtenaren en het verwekken van opstand tegen het wettig gezag, voorts om door intimidatie ook de rustige, van zulke misdadige plannen afkeerige bevolking in dezelfde richting te bewegen? Ook dit erken ik niet.
9. Erkent gij lid te zijn van de P.K.I. en (of) een der in vraag 6 genoemde organisaties en daarin een actieve rol te spelen? Ik ben alleen lid van de P.K.I. geweest.
10. Erkent gij, dat gij aldus metterdaad hebt deelgenomen aan een actie welke een ernstig gevaar voor de openbare rust en orde oplevert? Neen.
11. Hebt gij nog iets te Uwer verdediging aan te voeren? Neen, niets, alleen wensch ik op te merken, dat ik ook nog onderwijzer ben geweest aan de S.R.school te Soekaboemi, ongeveer in het jaar 1923-1924.
12. Wenscht gij U nader schriftelijk te verdedigen, zoo ja, dan wordt U daartoe den tijd van zeven dagen gelaten, te rekenen van heden af. Ik heb niet te verdedigen en behoef dus van die zeven dagen geen gebruik te maken.

En is hiervan in overeenstemming met artikel 38 der Indische Staatsregeling dit proces-verbaal opgemaakt op den eed aan den Lande gedaan, dat na voorlezing geteekend is door comparant en mij.

De comparant
(w.g.) Sardjono.

De Resident van Midden-Priangan
(w.g.) Verschuir.

Voor authentiek afschrift
De Resident van Midden-Priangan
(w.g.) Verschuir.

Voor afschrift van afschrift:
Het Kantoorhoofd bij het Hoofdparket,
(get.)

Bijlagen; twee.

G e h e i m .

Rapport over ALIMIN PRAWIRADIRDJA.

Alimin Prawiradirdja is in 1892 te Soerakarta geboren. Hoewel van geboorte dus een Javaan, lag het terrein van zijn werkzaamheden op politiek gebied hoofdzakelijk in West-Java, waar hij geruimen tijd te Batavia, maar ook elders - nl. te Garoet - heeft gewoond. Aanvankelijk, d.w.z. vóór 1921, was hij een der meest actieve leden van de Sarekat Islam (S.I.), een religieus-nationalistische organisatie, waarin hy de functie van Commissaris van het Hoofdbestuur, tevens propagandist van de centrale S.I. bekleedde en ook voorzitter was - eerst van de plaatselijke S.I. te Garoet - en later van de plaatselijke S.I. te Batavia.

Ook naar de Sociaal-democratie (en de vakbeweging) gingen destijds zijn sympathieën uit; hij trad nl. omstreeks 1919 op als commissaris (propagandist) van de onder leiding van Sneevliet staande "Indische Sociaal Democratische Vereeniging" en was ook commissaris van het hoofdbestuur van den Pandhuisbond (P.P.P.B.)

In 1921 verdween hij voor eenigen tijd van het tooneel. In de maand Mei van dat jaar werd hij namelijk in de beruchte afd.B.-zaak, door den Landraad te Tjiamis wegens wegens meened, en het aanzetten tot meened, bij vonnis van 3 Mei 1921 veroordeeld tot een gevangenisstraf van in totaal drie jaren, terwijl hij als bijkomende straf werd ontzet van de rechten van het kiezen en de verkiesbaarheid bij krachtens algemeene verordening gehouden verkiezingen voor den tijd van vijf jaren. (een afschrift van het betreffelijke vonnis is deze vergezellende).

De voorspelling, die Alimin tijdens zijn verblijf in de gevangenis "Tjipinang" in 1923 deed, dat hij veel "rooder" uit de gevangenis zou komen, dan hij ooit gedacht had te kunnen zijn en dat hij na zijn ontslag zijn partijgenooten zou aansporen tot meerdere actie, is bewaarheid geworden. Allereerst wendde hij zich weer, nadat hij op vrije voeten was gesteld, tot den Pandhuisbond, teneinde deze vakorganisatie tot meerderen bloei te brengen, maar al spoedig wijdde hij zich nagenoeg uitsluitend aan de communistische beweging, van welke beweging hij al spoedig met Moeso, Darsono e.a. één der voornaamste steunpilaren was. In het jaar 1925 werd hij te Djakarta, tijdens de daar ter plaatse van 11 t/m 15 December gehouden conferentie der Partai Kommunist Indonesia (P.K.I.) benoemd tot commissaris van het Hoofdbestuur dezer vereeniging.

Alimin bewoog zich blijkbaar met voorkeur op vakvereeningsgebied. Zoo stimuleerde hij de oprichting van roode vakbonden en zette de daarbij aangesloten partijgenooten tot staking aan. In 1924 maakte hij een buitenlandsche reis en woonde voor zoover bekend het op instigatie van communistische zijde (Roode Vakinternationale) te Canton gehouden congres van de transportarbeiders in landen om den Stillen Oceaan bij. Over deze reis en dit congres zijn echter geen nadere bijzonderheden bekend.

Na zijn terugkeer in Indië zette hij de propaganda voor de door de P.K.I. voorgestane communistische beginselen met onverflauwd en ijver voort en ijverde, hoogstwaarschijnlijk naar aanleiding van de op het Canton-congres genomen besluiten, voor de oprichting van nieuwe en de ^{smelting} ~~samenstelling~~ van bestaande roode vakorganisaties. Daarnaast versuimde hij niet om op openbare en besloten bijeenkomsten van de P.K.I. en haar onderbouw, de Sarekat Rajat, zijn opruiende en gezagsondermijnende ideeën uiteen te zetten.

In 1925 verliet hij, blijkbaar bevreesd om naar aanleiding van zijn extremistische actie gearresteerd en eventueel geïnterneerd te worden, Nederlandsch-Indië en is v.z.v. bekend nimmer meer in Ned.Indië teruggekeerd. (De Procureur-Generaal diende in datzelfde jaar bij de Regeering een voorstel tot zijne interneering in; een bij dat voorstel gevoegde vragenlijst, aan de hand waarvan hij, alvorens omtrent zijne interneering eene beslissing wordt genomen, moet worden gehoord (indien hij eventueel in Ned.Indië zou terugkeeren en gearresteerd worden) is als bijlage bij dit overzicht gevoegd, daar hieruit een inzicht kan worden verkregen nopens de politieke beginselen van Alimin en de door hem gevoerde actie).

Sindsdien heeft Alimin steeds in het buitenland, meer in het bijzonder in het Verre Oosten, rondgezworven en getracht van daaruit, in samenwerking met andere uitgeweken Nederlandsch-Indische communistische leiders, zooals Tan Malakka, Moeso Soebakat e.a. het communisme in Ned.Indië te bevorderen. Zoo had in begin 1926 te Singapore een conferentie plaats van leiders van de P.K.I., waarop hoofdzakelijk op aandringen van Alimin en Moeso, werd besloten om nog in dat jaar ongeregelde heden in Ned.Indië te verwekken. Dat Alimin tevens contact onderhield (of nog onderhoudt?) met de van Moskou naar het Verre Oosten uitgezonden communistische

agitators en met de Chineesche communistische partij kan aan met zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden aangenomen. Vermeld dient te worden, dat Alimin en Moeso in December 1926 in de Straits Settlements zijn aangehouden. In Maart 1927 zijn zij echter weder op vrije voeten gesteld en naar Sjina afgereisd.

Het contact dat Alimin onderhield (af nog onderhoudt?) met Moskou moge blijken uit zijn aanwezigheid op het op 18 Maart 1928 te Moskou gehouden 4e Congres van de Roode Vakinternationale (Profintern), waar hij o.m. verklaarde, dat de snelle ontwikkeling der revolutionaire arbeidersbeweging in Ned. Indië de Hollandsche bourgeoisie had verschrikt. De kracht en de strijdgeest van het "Indonesische" proletariaat konden z.i. ondanks de vervolgingen niet gebroken worden. Overigens riep hij op dit congres de gedelegeerden op tot een internationalen strijd voor de bevrijding van hen, die in de gevangenissen verbleven en van de geïnterneerde arbeiders en boeren.

Ook op het Vle Communistische Wereldcongres te Moskou in Augustus 1928 was hij aanwezig en voerde daar tot driemaal het woord. Namens de delegatie van "Indonesië" beklagde hij zich op dat congres o.m. over de geringe medewerking en het tekort aan leiding, welke de communistische partij in Indië van Moskou had ontvangen en beweerde hij, dat het z.i. als een ernstige fout moest worden beschouwd dat gedurende den opstand in 1926 en 1927 door de Comintern niets was gedaan tot ondersteuning van den opstand, noch daarna iets tot hulpverlening aan de gevangenen en verbannen partijgenooten. De Communistische Partij Holland (C.P.H.) werd daarbij aangemaand, intensievere actie te voeren tot steun van de beweging in de koloniën, doch Alimin gaf toe, dat de C.P.H. gedurende en na de opstanden alles heeft gedaan wat gedaan kon worden.

In 1930 werd nog een ambtelijk rapport uit Shanghai ontvangen, waarin melding werd gemaakt van een bericht, dat de bekende communisten Semoen, Darsono, Moeso en Alimin, die zich in Rusland zouden bevinden, daar ter plaatse werden verwacht, in verband met de omstandigheden, dat de IIIe Internationale besloten zou hebben, de communistische beweging in Ned. Indië te leiden vanuit Zuid-China (Canton en Amoy), terwijl het hoofdkwartier te Shanghai zou worden gevestigd.

Sindsdien is omtrent Alimin nagenoeg niets meer vernomen, ook zijn verblijfplaats plaats(en) is (zijn) niet bekend. Aangenomen mag echter worden, dat hij zijn

communistiche beginselen in geen en deele heeft laten varen, maaré elke gelegenheid te baat zal nemen om het communisme in de Overzeesche gewesten weder te doen opleven.

---ooOoo---

Batavia, 15 Maart 1933.

IN NAAM DER KONINGIN!

De Landraad te Tjiamis, residentie Preanger Regentschappen rechtsprekende in misdrijf-zaken heeft het navolgende vonnis gewezen in de zaak van:

ALIMIN

oud 27 jaar, van beroep propagandist van de Sarekat Islam, wonende ter hoofdplaats Batavia, residentie van dien naam.

Beklaagde bevindt zich sedert den 14en September 1920 in preventieve hechtenis.

De Landraad voornoemd:

Gehoord de voorlesing der vertaalde acte van verwijzingsdo. 19 Januari 1921 en de nadere vertaalde beschikking ddo. 20 April 1921, waarbij de rechtsdag is bepaald en het reëels van beteekening aan den beklaagde bij welke acte van verwijzing beklaagde wordt ten laste gelegd:

I. dat hij destijds als Commissaris der Centrale Sarikat Islam in den loop van October 1919 dan wel Januari 1920 omstreeks dien tijd op na te noemen plaatsen de navolgende personen - althans een of meer hunner - welke personen waren leden van de plaatselijke Sarikat Islam te Tjiamis, dan wel van de plaatselijke Sarikat te Manondjaja en van de zoogenaamde Sarikat Islam "afdeeling B" aan wie als zoodanig bekend was dat laatstgenoemde vereeniging het verwekken van opstand en het vermoorden van Hollanders en Chineezen beoogde, te weten: Hadji Samsuero van desa Handapherang, Soewanda van de desa Tjiamis, Sasmita van de desa Tjiamis, Alis Madarip van de desa Tjiamis, Hadji Habandi van de desa Tjiamis, Alishadjim van de desa Tjiamis, Soebita van de desa Maleber en Karno van de desa Tjiamis ten huize van Soebita vd. als mede Hadji Dahlan van de desa Manondjaja, Raden Saleh van de desa Manondjaja, Entje Joesoef van de desa Goenoeng-tandjoeng, Raden Wiranegara van de desa Manondjaja, Eteng van de desa Goenoengtandjoeng, Djaka van de desa Goeneengtandjoeng, Haden Hadji Sanoesi van de desa Manondjaja en Hadji Kartobi van de desa Tawangari, ten huize van Hadji Dahlan opzettelijk heeft aangezet om bij een mogelijk verhoor als getuigen onder eede voor den beoogden rechter (aan hoedanig verhoor naar verdachte wist, althans veronderstellen moest die lieden te zijner tijds zouden worden onderworpen en dan ook inderdaad sedert onderworpen zijn) opzettelijk, valschelijk onder eede te verklaren, dat bedoelde "afdeeling B" voorzover hun als leden daarvan bekend was, geen misdadig oogmerk als voormeld, doch enkel goede bedoelingen had, en dat hunne, tijdens het voorloopig onderzoek afgelegde verklaringen, waarbij zij o.m. ook die slechte bedoelingen hadden geopenbaard, door hen in strijd met de waarheid waren afgelegd onder pressie van de zijde der ambtenaren, die hen verhoorden, bij welke aanzetting verdachte, die zich vooraf aan hen heeft bekend gemaakt, dan wel bekend doen maken, als Commissaris der Centrale Sarikat Islam, aldus misbruik makende van het gezag en het aanzien, welke hem in de oogen dier desalieden, als zoodanig toekwam, zijnde echter de meined waartoe op evenomschreven wijze door verdachte was aangezet, niet gevolgd.

II. dat hij op Dinsdag, den veertienden September 1900 en twintig ter openbare terechtzitting van den Landraad te Tjiamis rechtsprekende in zaken van misdrijf, gehouden in de strafzaak van den beklaagde Hadji Samsuero, beschuldigd van: "deelneming aan eene vereeniging, die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven", krachtens het beplaalde bij artikel 256 van het Inlandsch Reglement als getuige in die zaak gehoord, derhalve in een geval waarin een wettelijk voorschrift eene verklaring onder eede vordert, na op de wijze zijner godsdienstige gezindheid den eed te hebben afgelegd van de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen, mondeling, persoonlijk, opzettelijk, valschelijk, immers in strijd met de waarheid heeft verklaard:

a. dat Hadji Samsuero van de desa Handapherang, district Tjiamis afdeeling Tasikmalaja en Soewanda van de desa Tjiamis, afdeeling Tasikmalaja, hem in October 1919, althans omstreeks dien tijd, in het Hotel Victoria ter residentie-hoofdplaats Bandoeng, gezegd zouden hebben, dat de door hen voor den Regent van T

Tjiamis

(x) een gewaarmerkt afschrift van dit vonnis berust bij den Centralen Inlichtingendienst te 's Gravenhage.--

Tjiamis afgelegde zoogenaamde lange verklaring en n.l. dat de afdeeling B van de Sarikat Islam niet alleen goede bedoelingen had, doch ook beoogde het vermoorden van Hollanders en Chineezzen en het verwekken van opstand tegen het Gouvernement van Nederlandsch-Indië valsch waren en zij, Hadji Samsœri en Soewanda, die verklaringen hebben afgelegd, omdat zij door den Regent zoo lang waren aangehouden.

b. dat hij in November 1919, althans omstreeks dien tijd, geen middelen heeft beraamd, om aan de leden van de afdeeling B. die in de gevangenis zaten, te laten weten, dat de getuigen, die de geheimen van de "afdeeling B" geopenbaard hadden, hunne verklaringen veranderd hebben, en zich ook niet omtrent de noodzakelijkheid en de mogelijkheid daarvan van het bestuur van de Sarikat Islam te Tjiamis heeft beraden.

c. dat in Januari 1920 althans omstreeks dien tijd op eens, ten huize van Hadji Dahlan te Manondjaja, district van dien naam, afdeeling Tasikmalaja door eenige leden der Sarikat Islam, onder wie Raden Wiranegara van de desa Manondjaja Eteng van de desa Goenoengtandjoeng, Entje Joesoef van de desa Goenoengtandjoeng, Djaka van de desa Goenoengtandjoeng, Raden Adji Sanoesi van de desa Manondjaja en Raden Kartobi van de desa Tawang Sari, gehouden vergadering den inhoud van de door die lieden van de Sarikat Islam aan hem, verdachte, af te geven zoogenaamde korte verklaringen, luidende dat de "afdeeling B" slechts goede bedoelingen had en de door hen voor den Wedana van Manondjaja afgelegde, zoogenaamde lange verklaringen, luidende dat de "afdeeling B" niet alleen goede bedoelingen had, doch ook beoogde het verwekken van opstand tegen het Gouvernement van Nederlandsch Indië en het vermoorden van Europeanen en Chineezzen, valsch waren, hun niet heeft voorgezegd, doch dat zij zelf den inhoud dier korte verklaringen hem hebben opgegeven en hem hebben medegedeeld, dat zij bedoelde lange verklaringen voor den Wedana hadden afgelegd, omdat zij daartoe door den Wedana waren gedwongen.

d. dat hij in October 1919, althans omstreeks dien tijd, in de woning van Soebita in de desa Maleber, district Tjiamis vd. alwaar hij toen een samenkomst had met eenige leden van de Sarikat Islam, onder wi Soebita vd. en Soewanda van de desa Tjiamis en Hadji Djoenaedi van de desa Bodjong, tegen deze niet heeft gezegd, dat men Hadji Samsœri en den Koewoe van Oetama, van wie toen gezegd werd, dat zy voor degenen, die vervolgd werden als verdacht van "deelneming aan de vereeniging "afdeeling B", die het oogmerk had het verwekken van opstand en het vermoorden van Hollanders en Chineezzen, bezwarende verklaringen hadden afgelegd, een pak ransel moest geven, dan wel hen vermoorden.

Gelet op de overgelgde stukken;

Gehoord de verklaringen van de getuigen;

Nog gehoord den beklagde;

Ingewonnen het advies van den Mohamedaanschen Adviseur;

Gehoord de slotsom van het gevoelen van den Djaksa daartoe strekkende dat de schuld van den beklagde aan het hem ten laste gelegde feit hem wel bewezen voorkomt en beklagde mitsdien behoort te worden veroordeeld tot gevangenisstraf ter zake van het hem sub 1 ten laste gelegde voor den tijd van een jaar en ter zake van het hem sub 2 ten laste gelegde voor den tijd van twee jaren met algeheele aftrek van den tijd door hem voorloopig in verzekerde bewaring doorgebracht.

Overwegende dat door de volledige bekentenis van beklagde ter terechtzitting afgelegd, welke vergezeld gaat van eene bepaalde en nauwkeurige opgave van omstandigheden waaronder de misdrijven zijn gepleegd, mede bekend uit en bevestigd door de ter terechtzitting onder eede afgelegde verklaringen van de getuigen Hadji Samsœri, Soewanda, Entje Joesoef, Hadji Dahlan, het wettig en overtuigend bewys is geleverd van de schuld van beklagde, aan het hem ten laste gelegde feiten en zijn schuld daaraan, weshalve beklagde tot straf behoort te worden veroordeeld.

Overwegende, dat het den Landraad billijk voorkomt is voorgekomen van de den beklagde op te leggen straf, de tijd, door hem voor den dag, waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, voorloopig in verzekerde bewaring doorgebracht, bij de uitvoering daarvan geheel in mindering te brengen.

Gelet op de artikelen 282 vlg 297, 305, 309, 312 en 417 van het Inlandsch Reglement zoomede op de artikelen 1. 10, 33, 35, 38, 66, 242 en 243 van het Wetboek van Strafrecht voor Nederlandsch Indië;

R e c h t d o e n d e :

Verklaart den in hoofde dezes genoemde beklagde:

A L I M I N

schuldig aan de misdrijven van: "het aanzetten tot meineed, zijnde echter de meineed niet gevolgd" en "meineed".

Veroordeelt hem overzults tot gevangenisstraf ter zake van het 1e misdrijf voor den tijd van een jaar, en ter zake van het tweede misdrijf voor den tijd van twee jaren, met de bepaling dat de tijd door hem voor den dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan voorloopig in verzekerde bewaring doorgebracht bij de uitvoering van de hem opgelegde straf geheel in mindering zal worden gebracht.

Ontzet hem van de rechten van het kiezen en de verkiesbaarheid bij krachtens algemeene verordening gehouden verkiezingen voor den tijd van vijf jaren.

Alsus gewezen op heden Dinsdag den 3en Mei 1921 door ons Meester Horatius Albarda, Raden Bratawinangoen, Raden Soerijanigrat en Raden Soerijadiwidjaja, President en Leden van deze rechtbank en ten zelfden dage door denselven President uitgesproken ter openbare terechtzitting in tegenwoordigheid van dezelfde leden, den Djaksa Raden Karttihadimadja, den Panghoeloe Mas Hadji Moehamad D Soedjai, den b.s.Griffier D.E.F.Houtem en den beklagde, zijnde de b.s.Griffier vd. wegens vertrek verhinderd dit vonnis mede te ondertekenen.

De Leden,
(w.g.) Bratawinangoen.
(w.g.) Soerijanigrat.
(w.g.) Soetijadiwidjaja.

De President,
(w.g.) Horatius Albarda.

Wordt hierbij aangeteekend dat blijkens de daarvan opgemaakte en aan de processtukken gehechte acte ddo. 3 Mei 1921 de veroordeelde en de Djaksa bij dezen Handraad uitdrukkelijk hebben verklaard in bovenstaand vonnis te berusten.

De Griffier van den Handraad te [#]Jiamis
(w.g.) onleesbaar b.s.

V r a g e n l i j s t

behoorende bij het door den Procureur-Generaal ingediende voorstel tot inter-neering van:

A l i m i n

- 1) Welke zijn uw naam en eventueele voornamen?
- 2) Hoe oud zijt gij?
- 3) Waar zijt gij geboren?
- 4) Waar woondet gij laatstelijk, welke opleiding hebt gij genoten en welke is uw vroegere levensloop?
- 5) Erkent gij destijds wegens meined in de z.g.afdeeling B.zaak veroordeeld te zijn geweest tot drie jaren gevangenisstraf en op 14 September 1923 uit de gevangenis te Tjipinang te zijn ontslagen?
- 6) Erkent gij dat gij door die straf geenszins zijt afgeschrikt van extremistische actie, doch er na uw ontslag uit de gevangenis met alle kracht naar gestreefd hebt het doel van de communistische partij, waarbij gij u had aangesloten, te bevorderen?
- 7) Erkent gij dat niet alleen uit het feit, dat op besloten vergaderingen uwer partij den leden voortdurend wordt ingeprent dat de tegenwoordige Regeering hier te lande door revolutie moet worden omvergeworpen om hier een Sovjetregeering te kunnen instellen reeds duidelijk blijkt dat zulks het einddoel uwer partij is, maar dat dit ook onmogelijk anders zou kunnen wezen, daar uwe partij sedert 1920 is aangesloten bij de Moscouche (Derde) Internationale, welke zich blijkens hare statuten ten doel stelt met alle middelen, ook met de wapenen in de hand te strijden voor den val der internationale bourgeoisie en de grondvesting eener internationale Sovjetrepubliek als overgangstrap tot de volledige vernietiging van den staat, terwijl volgens de voorwaarden tot opname geen kommunistische partij bij de Derde Internationale aangesloten kan wezen, die dit deel van haar programma niet ten volle heeft overgenomen?
- 8) Erkent gij de van II tot en met 15 December 1924 te Djocjakarta gehouden conferentie uwer partij als genoodigde te hebben bijgewoond, welke conferentie een zoo streng besloten karakter droeg, dat daartoe in het algemeen geen andere leden van uwe partij werden toegelaten dan die van hunne sectie hetzij van de P.K.I., hetzij van de S.R. daartoe van een mandaat waren voorzien?
- 9) Erkent gij dat het geheele streven van die conferentie er op gericht geweest is evengenoemd einddoel uwer partij de omverwerping van de bestaande regeering teneinde hier een Sovjetregering te kunnen instellen zooveel mogelijk voor te bereiden, gemakkelijk te maken en te bevorderen?
- 10) Erkent gij dat gij door nog op die conferentie uwe benoeming tot commissaris van het hoofdbestuur der P.K.I. te aanvaarden en de meeste besloten bijeenkomsten dier conferentie te leiden, getoond hebt niet alleen in te stemmen met de denkbeelden, te voren door uw partijgenoot ALIARCHIM op die conferentie gepropagandeerd, maar ook daadwerkelijk tot verwezenlijking daarvan mede te willen werken, komende die denkbeelden hierop neer dat het, wanneer de proletariërs op een gegeven moment tot verzet tegen de gestelde machten komen, de plicht der P.K.I. zal zijn dien strijd der arbeiders in revolutionairen zin te leiden, waarbij het dan niet voldoende zal zijn stakingen te doen uitbreken al gaan die ook gepaard met sabotage, doch ~~teve~~ tevens zal moeten worden getracht de macht te veroveren, tot het bereiken van welk doel er een revolutionaire organisatie behoort te zijn, waarom de partij zal moeten bestaan uit groepen van tien mannenbonden waarvan de leden allen den moed tot de individueele daad hebben, alsmede dat de hier
in

in 1923 plaats gehad hebbende spoorstaking het bewijs heeft geleverd, dat de arbeiders hier reeds lust hebben om naar daadwerkelijke actie te streven en dat het daarbij de plicht der kommunisten is die actie door te zetten c.q. de men- schen te leiden, waarom het binnendringen der extremisten in vakbonden wordt aanbevolen, terwijl ten slotte nog werd aangespoord om bij eventueelen sta- kingsstrijd deze te verzwaren met terroriseering gepaard gaande met boycot, ons blijkens u even geschetste mentaliteit voorts nog hieruit dat gij zelf op die conferentie niet alleen hebt gepleit voor het behoud, althans voorloopig van de Sarekat Rajat, den erkenden onderbouw der P.K.I. van uwe partij, welke op- heffing als een der punten van bespreking op het programma was gezet, maar ook hebt aangespoord om krachtig actie te voeren voor vakbonden vooral van transp- ort- en van mijnarbeiders, opdat als door die bonden voldoende kracht kan worden ontwikkeld en de tijd daarvoor is aangebroken, die kracht zal kunnen worden gebruikt om een door het volk begonnen revolutie te leiden?

- II). Erkent gij dat evenals door de Internationale te Moscou ook door uwe partij hier te lande, zooals op de Djocja-conferentie niet alleen door u maar ook door uw partijgenoot ALIARCHIM (vraag 10) is ter sprake gebracht, als middel om tot de revolutie te koemen groote waarde wordt gehecht aan het propagandeeren van arbeidersstakingen, in de eerste plaats op het gebied van den transportarbeid, waardoor niet alleen de onrust gezaaid wordt, zoo gunstig voor het uitbreken van woelingen, maar de Regeering ook voor allerlei moeilijkheden van economi- schen aard, vooral op het gebied van de voedselvoorziening, kan worden gesteld?
- 12). Erkent gij, dat ge, juist omdat ge die groote waarde van de actie der vakorga- nisaties in den klassenstrijd zoo helder zaagt, het op instigatie der Roode V Vakinternationale medio Juni 1924 te Canton gehouden eerste congres van trans- portarbeiders in het gebied van den Stillen Oceaan hebt bijgewoond, op welk congres, zooals gij op de Djocja-conferentie verklaardet, een der voornaamste punten van bespreking geweest was de noodzakelijkheid dat alle transportarbeid- ders in geheel Azië zich vereenigen opdat de kommunisten als de tijd van hevi- gen strijd zal zijn aangebroken, van die kracht als een wapen zullen kunnen geb- ruik maken, waarvan gij ter Djocja-conferentie nog toevoegdet, dat de kommunisten zich noch door gevangenis, noch door verbanning moesten laten ontmoedigen om ernstig aan de tot standkoming der transportorganisatie te arbeiden?
- 13). Erkent gij, dat als uitvloeisel van de te Djocjakarta en de direct daarop ook nog in December 1924 te Soerabaja gevoerde besprekingen en genomen besluit ten wver partij betreffende het versterken van de vakorganisaties, onmiddellijk is overgegaan tot samensmelting van de hier te lande op zich zelf staande en a- ageerende plaatselijke bonden van havenarbeiders en zeelieden tot één bond on- der den naam van SAREKAT PEGAWAI PELABOEAN DAN LAOETAN (bond van havenarbeiders en zeelieden) met een te Soerabaja zetelend hoofdbestuur?
- 14). Erkent gij, dat gij ingevolge de hoogeraangegeven beginselen krachtige po- gingen in het werk hebt gesteld om de vakbonden te versterken en uw daarbij aan- gesloten partijgenooten op te wekken tot staking, met het politieke doel, daar- door woelingen te verwekken, die ten slotte het einddoel uwer partij, het zich meester maken van de macht in deze kolonie mogelijk zouden maken, hebbende die pogingen van u, o.m. hierin bestaan, dat gij:
- a. in een den 10en Augustus 1924 te Tjihindeung (Tasikmalaja) gehouden openbare vergadering der Sarekat Rajat hebt gezegd, dat de ziel van het kapitalisme de spoor en de telegraaf zijn en dat indien het personeel van bedoelde diensten M het werk zou neerleggen, de proletariërs weigerden te werken en de landbouwers hun producten niet meer verkochten, het kapitalisme in een minimum van tijd ver- dwenen zou zijn.
 - b. in een den 29 September 1924 te Weltevreden gehouden, door 27 personen bezoch- te leden vergadering der Sarekat Rajat hebt gewezen op de urgentie eener aan- eensluiting van alle vakbonden, daar als allen eensgezind zouden zijn, met kans op overwinning zou kunnen worden gestaakt.

- c. in een den 30sten September 1924 te Tandjong-Prick gehouden, door 90 personen bezochte ledenvergadering van de S.P.P.L. hebt gezegd, dat daar eene staking zou kunnen worden georganiseerd, als er een krachtige organisatie van werknemers bestond.
 - d. in een den 19 October 1924 te Weltevreden gehouden, door 28 personen bezochte ledenvergadering der Sarekat Rajat hebt gezegd, dat allereerst actie onder de transportarbeiders zou moeten worden gevoerd, opdat allen tot de partij, de P.K.I. zouden gaan behooren.
 - e. den 26sten October 1924 aan een met name bekend persoon hebt verzocht om persoonlijk propaganda voor het communisme te gaan voeren aan boord van schepen.
 - f. in een den 9den November 1924 te Batavia gehouden door ongeveer 1000 personen bezochte vergadering van verschillende vereenigingen onder leiding van kommunistische, de aanwezigen, vooral de arbeiders in verschillende vakbonden, hebt opgewekt om een sterke eenheid te vormen als het eenige noodige om de arbeiders t.z.t. de baas te doen worden.
 - g. in een den 23sten November 1924 te Djocjakarta gehouden, door ongeveer 400 personen bezochte openbare vergadering der Sarekat Rajat hebt gezegd, dat op de door u te Canton bijgewoonde conferentie was besloten de organisaties van transportarbeiders te versterken en aaneen te sluiten, waarom hier te lande op alle plaatsen waar haven, sporen, postkantoren fabrieken, banken en mijnen zyn, actie zou moeten worden gevoerd.
 - h. in een den 31sten December 1924 te Soerabaja gehouden door ongeveer 50 personen bezochte openbare vergadering der Sarekat Postel o.m. hebt gezegd, dat wa waar de dienst der posterijen op verschillende wijzen werd verdrukt, zooals door ontslag wegens overcomplete, salarisvermindering, enz. in dit alles elementen voor het gemakkelijk verwekken van revolutionaire gevoelens waren gelegen.
 - i. in een den 27sten Juni 1925 te Djocjakarta gehouden besloten ledenvergadering der P.K.I. hebt gezegd, dat de P.K.I. de vrijheid beoogt, doch dat deze alleen middels revolutie zou zijn te verkrijgen, waaraan stakingen vooraf zouden dienen te gaan om het land economisch af te sluiten en dat op het moment dat een revolutie nabij zou zijn, stakingen in transport-(haven en spoorbedrijven) zouden dienen te worden geproclameerd.
- 15). Erkent gij, dat ge behalve door al hetgeen hierboven is ter sprake gekomen, uwe deelneming aan de Djocja-conferentie, uw hemoelingen om de vakbonden te versterken en uw daarbij aangesloten partijgenooten tot staking op te zetten, ook nog op tal van andere wijzen de actie uwer partij daadwerkelijk gesteund hebt en wel doordat gij:
- a. in een den 20sten Juli 1924 te Batavia gehouden door ongeveer 800 personen bezochte openbare vergadering der Sarekat Rajat, belegd als protest tegen de bestaande belastingen, hebt gezegd, dat moties noch audienties de belastingen zouden kunnen doen verdwijnen, maar zulks eerst zou kunnen gebeuren als het volk voldoende zou zijn vereenigd om op een gegeven oogenblik de macht der Regeering in handen te nemen, omdat dan het volk er zelf over zou beslissen.
 - b. in een den 10den Augustus 1924 te Tjihadeung (Tasikmalaja) gehouden door ongeveer 300 personen bezochte openbare vergadering der S.R. o.m. hebt gezegd dat het kapitalisme zóó geraffineerd te werk ging, dat het proletariaat niet merkte door wie zijn bloed wordt uitgezogen, dat de Soendanees niet revolutionair is, doch de tijdsomstandigheden daar wel verandering in zouden brengen, waarbij gij als voorbeelden aanhaaldet, dat hoezeer de Japanners vroeger hun Mikado aanbadden, thans geen aanslag op den kroonprins had plaats gehad en dat hoewel de bevolking van Solo vroeger bang was voor den adel, men daar thans maar het liefst had dat men door den adel werd gehaat.
 - c. in een den 14den Augustus 1924 te Tjiamis gehouden door ongeveer 50 personen bezochte cursusvergadering der Sarekat Rajat o.m. hebt betoogd dat bij de oprichting der Sarekat Rajat de bedoeling heeft voorgezeten de vrijheid te veroveren waarbij gij uw toehoorders tevens hebt aangeraden dikwerf ter vergadering te komen, hen er daarbij op wijzend, dat het regentschap Tjiamis slechts door 80 hogere en lagere ambtenaren werd bestuurd en dat indien het volk geheel rood (revolutionair) zou zijn geworden, de macht der Regeering of van het betuur zou verdwijnen,

- d. in een den 22sten September 1924 te Weltevreden gehouden door ongeveer 40 personen bezochte ledenvergadering der Sarekat Rajat hebt gezegd, dat de dienaren van het Gouvernement geen hart hebben, daar ze het volk als beesten behandelen.
- e. in een den 30sten October 1924 te Weltevreden gehouden cursusvergadering der Sarekat Rajat hebt gezegd, dat de roode soldaten veel sterker waren dan de betaalde soldaten en dat als men hier dezelfde soldaten had als in Rusland, de tegenwoordige zouden worden weggejaagd.
- f. in een den 7den November 1924 te Weltevreden gehouden ledenvergadering uwer partij hebt gezegd, al werd gij ook verbannen, de beweging toch zou doorgaan, daar op de cursussen daarover voldoende was onderwezen, dat de Regeering niet van uwe vereeniging hield, doch ook de Kommunisten niet op de Regeering gesteld waren en dat zoolang de kommunisten niet sterk genoeg zouden zijn, zij zich wel aan dat Gezag zouden moeten onderwerpen, doch dat de tijd zou komen, dat dit gezag zou worden omvergeworpen, desnoods met bloedvergieten, hetgeen eenige uwer toehoorders geestdriftig deed uitroepen: "Wij moeten het kapitalisme vernietigen, weg met de Regeering".
- g. in een den 11den Januari 1925 te Meester Cornelis gehouden ledenvergadering der P.K.I. sprekende over uwe partij hebt gezegd, dat het nu niet meer ging om de kwantiteit, maar om de kwaliteit der leden, die revolutionair zouden moeten zijn ~~ook/tegen/de/soldaten/te~~ opdat zij in staat zouden zijn zich ook tegen de soldaten te verzetten, waarbij gij ten slotte de hoop uitspraakt, dat tallozen tot de P.K.I. zouden toetreden ter voorbereiding der revolutie.
- h. in een den 20sten Januari 1925 te Tjikampek gehouden en door ongeveer 1000 personen bezochte openbare vergadering der Sarekat Rajat o.m. hebt gezegd, dat de broeders geen vrees behoeften te koesteren voor de reactie en dat indien men eensgezind zou zijn de brandkasten der kapitalisten zouden kunnen worden vernield en een nieuwe wereldorde gewchapen?
- 16). Erkent gij dat de door U en meerdere uwer partijgenooten meestal in besloten bijeenkomsten gevoerde opruiende propaganda in den geest van de bovengegeven voorbeelden tot onvermijdelijk gevolg moest hebben:
- 1e. dat botsingen tusschen kommunisten en politie plaats vonden als de eind Januari en begin Februari van dit jaar plaats gehad hebbende conflicten in de voormalige Preanger Regentschappen en Madoen, waarbij aan beide zijden gewonden, hier en daar zelfs dooden vielen,
- 2e dat bezoekers van te Batavia en te Bandoeng tegen 1 Mei 1925 uitgeschreven vergadering voornemens waren bij eventueel optreden van de zijde der politie zich daartegen daadwerkelijk te verzetten, blijkende zulks hieruit, dat toen de recherche in die steden naar aanleiding van te voren terzake ontvangen berichten voor den aanvang der vergaderingen tot fouilleering der bezoekers overging, zij te Batavia in vrij grooten getale, te Bandoeng in mindere mate slag-en steekwapenen aantrof?
- 17). Erkent gij naar aanleiding van een van wege het hoofdbestuur der P.K.I. aan de secties gericht rondschrjven, de zoogenaamde instructie 6 a, waarin ter versterking van de geldmiddelen der partij, den P.K.I.- en den S.R.-leden, alsmede hun, die met de beweging sympathiseeren, werd aanbevolen om bij wijze van schenking door de P.K.I. uitgegeven coupons van 3 gulden, geen recht gevende op eenige terugbetaling, te koopen ongeveer medio van dit jaar ter plaatsing van evenbedoelde coupons een propaganda-reis over Java te hebben gemaakt?
- 18). Erkent gij, dat gij die reis mede benut hebt om op bijeenkomsten met partijgenooten een terzelfdertijd door het hoofdbestuur aan de secties verzonden rondschrjven, de zoogenaamde instructie 6 b., handelende over een andere inrichting uwer vereeniging, te explicieeren en dat gij in een den 27sten Juni j.l. te Djocjakarta gehouden besloten bijeenkomst van leden der P.K.I. hebt gezegd, dat deze nieuwe propagandavorm (vijfmannenbonden-systeem) was gekozen, wijl de P.K.I.-leiding rekening hield met de mogelijkheid, dat de Regeering binnen afzienbare tijd straffer tegen de P.K.I. zou gaan optreden, dat het met dit systeem dan voor de secties mogelijk zou zijn zonder rechtstreeksch verband met het hoofdbestuur, eigener initiatief door te werken, en dat gij met eenige door u met name genoemde partijgenooten daarvoor de krachtigste propaganda zoude gaan maken?

- 19) Erkent gij nu uit de vorenstaande feiten duidelijk gebleken is, dat uwe partij met alle ten dienste staande middelen hier te lande tracht onrust te verwekken en te bevorderen met het uiteindelijke doel het bestaande Gezag omver te werpen en dat gij door uw daadwerkelijk optreden voor die actie verantwoordelijk zijt en daarom ook voor de daaruit hier te lande voortgesproeten en nog voort te spruiten gevolgen een ernstig gevaar oplevert hebt opgeleverd en nog oplevert voor de bestaande orde en rust hier te lande?
- 20) Wenscht gij u op hoogergenoemde vragen schriftelijk te verdedigen? zoo ja, dan wordt u van af heden acht dagen den tijd gegeven zulks schriftelijk te doen.

-----ooocoo-----

Wat Moesso niet zeggen mocht!

DE NOOD DER INDONESISCHE ARBEIDERS EN BOEREN.

HET VERSLAG VAN ZIJN ONUITGESPROKEN REDE.

Voor gemeenschappelijke strijd tegen het Hollandsche imperialisme.

DE STEM VAN ONZE INDONESISCHE CANDIDAAT.

Kameraden, Hollandsche Arbeiders, ik breng u de warme proletarische groeten van de heiden van de „Zeven Provinciën“ van de heiden van de opstand van 1928 in de gevangnissen en in Boven-Digoel en ook de groeten van de strijdende arbeiders en boeren van Indonesië.

De C.P.H. heeft op de voorgrond gesteld dat haar lijst blanke en bruine arbeiders moest bevatten. Dit is een passend antwoord op de heldhaftige daden van de multers van de „Zeven Provinciën“.

De rassenhaat is een machtig en scherp wapen van de bourgeoisie om hun verderfelijke „verdeel en heersch“ politiek door te voeren onder de arbeidersklasse. Ook in Indonesië gebruikt de Hollandsche bourgeoisie de rassenhaat om de Hollandsche arbeiders tegen de inlandsche arbeiders uit te spelen. De Hollandsche soldaten worden veel beter behandeld dan de inlandsche soldaten. De Menadoneezen laten zij de opstand in Bantam onderdrukken en de Javanen laten zij de opstand van de Athjeërs onderdrukken, enz.

De opstand van „De Zeven Provinciën“ heeft deze politiek vernietigd. De Christen Menadoneezen, de Javanen, de Sumatranen en de blanke Hollanders hebben gezamenlijk gevochten voor hun gemeenschappelijk belang tegen de brutale loonroof van de Hollandsche bourgeoisie.

trokken, waarbij de Hollandsche massa's hun leven zullen moeten geven.

Na de onderdrukking van de opstand van 1928 op Java en Sumatra is de P.K.I. en de revolutionaire vakbewegingen totaal onderdrukt. De Nationaal-reformisten maakten met behulp van de verraderlijke Hollandsche soc. democraten van deze gelegenheid gebruik en trachten hun verderfelijke invloed onder de arbeidersmassa te propageeren. Nu zijn gouvernementen beambten Sarekat Islamleiders en door tussenkomst van Dants, Kupers en Moltmaker zijn de vakbewegingen nu verbonden met het N.V.V. Deze vakbonden zijn in de praktijk niets anders dan fascistische organisaties. Een premiestelsel is ingevoerd om de communistische elementen uit hun rijen te zuiveren. Andere nationalistische reformistische partijen, de

de soc.-dem., zijn evenzeer sterk reformistisch. Zij hebben niets gedaan tegen de brutale loonkortingen, tegen de massale ontslagen, tegen de verlenging der werktijden enz. Ook hebben zij niets gedaan ten behoeve van de multers der „Zeven Provinciën“.

Kameraden, ondanks het verraad van de inlandsche bourgeoisie onder leiding van Salim, Soekarno, Sartono, Hatta enz., is de geest van het verzet in Indonesië gebleven en leeft voort.

KAMERADEN, DE CRISIS VERSCHERPT ZICH STEEDS IN INDONESIË.

De ellende van de toestand der bevolking is onbeschrijfelijk. Mühlentfeld, de soc.-dem. directeur van 't Binnenlandsche Bestuur verklaarde onomwonden, dat de Javaansche boer op dit oogenblik van 2½ cent per dag kon leven. En verder verklaarde hij, dat een plantage-arbeider, die gedurende de normale tijden 50 cent à 1 per dag verdiende, nu bereid is te werken met 1 cent à 15 cent per dag.

Zieds kameraden de toestand van de boeren en de arbeiders. Het spreekt van zelf dat de stemming onder de boeren en arbeiders van Indonesië naar revolutionaire strijd dringt. Om deze stemming te dempen roept de Hollandsche bourgeoisie de hulp in van de soc.-democratie en de nat.-reformistische leiders.

Kameraden, de strijd voor de bevrijding van Indonesië is op dit oogenblik zeer moeilijk. De revolutionaire arbeiders krijgen absoluut geen mogelijkheden om zich legaal te bewegen. Daarom moeten wij zooveel mogelijk de Indonesische zaak ook onder de Hollandsche arbeiders bekend maken en hen opwekken tot gemeenschappelijke strijd tegen de gemeenschappelijke vijand — de Hollandsche bourgeoisie.

Hollandsche arbeiders, strijd met de C. P. H. Zij is hier in Holland de eenige partij, die werkelijk ernstig en revolutionair strijdt, ook voor de belangen van de arbeidende massa in Indonesië.

En nu gedurende de verkiezingsstrijd, hebben wij het parool: Indonesische revolutionaire strijders in de Tweede Kamer! Wat betekent dit? Dat betekent dat zowel buiten de Kamer als in de Kamer de Indonesiërs zelf hier van Holland de be-

langen van de Indonesiërs kunnen behartigen en de brutale handelingen van de Hollandsche bourgeoisie in Indonesië in de Kamer kunnen ontmaskeren.

Daarom betekent de strijd voor de bevrijding van Indonesië van Holland ook de strijd voor bevrijding van de Hollandsche arbeiders en boeren van het juk van de Hollandsche bourgeoisie.

Leve de gemeenschappelijke strijd tusschen de Indonesische en Hollandsche arbeidersklasse. Leve de vrijheid-beweging van Indonesië!

Leve de C.P.H., de voorhoede van de Hollandsche arbeiders en boeren, en de strijdster voor de bevrijding van Indonesië van Holland. Leve de Comintern, de leidster van de proletarische wereld-revolutie!